

GMINA WŁOSZAKOWICE

ul. K. Kurpińskiego 29, 64-140 Włoszakowice

Tel.: (0-65) 52 52 974 Fax: (0-65) 537 01 06

E-mail: gmina@wloszakowice.pl WWW: [www.wloszakowice](http://www.wloszakowice.pl)

Włoszakowice, dnia 15 września 2016 r.

BOOG.0750.5.2016

Do

**Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego
w Poznaniu**

za pośrednictwem

Wojewody Wielkopolskiego

al. Niepodległości 16/18

61-713 Poznań

Skarżąca:

Gmina Włoszakowice

działająca przez Wójta Gminy Włoszakowice

ul. K. Kurpińskiego 29, 64-140 Włoszakowice

Organ:

Wojewoda Wielkopolski

al. Niepodległości 16/18. 61 – 713 Poznań

Sygn.: KN-I.4131.1.303.201.2016.21

SKARGA

DO WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO W POZNANIU

Działając imieniem skarżącej Gminy, z powołaniem na załączone pełnomocnictwo, na podstawie art. 52 § 1 ustawy o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, zaskarżam

w całości rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Wielkopolskiego z dnia 17 sierpnia 2016 roku orzekające nieważność uchwały Nr XVII/151/2016 Rady Gminy Włoszakowice z dnia 8 lipca 2016 roku w sprawie niestwierdzenia wygaśnięcia mandatu radnego, doręczone w dniu 19 sierpnia 2016 roku, zarzucając:

1. rażące naruszenie przepisów prawa polegające na:

a) naruszeniu art. 24f ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym (dalej zwaną u.s.g.) poprzez błędną jego wykładnię polegającą na przyjęciu, że Rada nie była uprawniona do podjęcia uchwały w sprawie niewygaszenia mandatu radnego w związku z faktem, że działanie radnego wypełnia przesłanki prowadzenia działalności gospodarczej z wykorzystaniem mienia komunalnego gminy, podczas gdy Rada ustaliła, że spółka zarządzana przez radnego korzystała z mienia Gminy Włoszakowice na warunkach jednakowych ustalonych dla wszystkich podmiotów zainteresowanych sponsorowaniem działalności spółki komunalnej Gminy Włoszakowice;

b) art. 383 § 2 ustawy Kodeks wyborczy poprzez jego niezastosowanie w sytuacji gdy rada była obowiązana do podjęcia uchwały w przedmiocie niestwierdzenia wygaszenia mandatu radnego w przypadku ustalenia, że radny nie prowadził ani nie zarządzał działalnością gospodarczą z wykorzystaniem mienia gminy w rozumieniu art. 24f ust. 1 u.s.g.

c) art. 91 ust. 1 u.s.g poprzez:

- jego zastosowanie w sytuacji gdy Wojewoda w przypadku niezaaprobowania stanowiska rady w przedmiocie niestwierdzenia wygaśnięcia mandatu radnego winien podjąć działania przewidziane właściwymi przepisami ustawy a w szczególności art. 98a ust. 1 u.s.g.

- jego zastosowanie mimo, że od doręczenia uchwały będącej przedmiotem rozstrzygnięcia minęło ponad 30 dni – Uchwała została doręczona w dniu 14 lipca 2016 roku a rozstrzygnięcie nadzorcze jest opatrzone datą 17 sierpnia 2016 roku.

2. rażące naruszenie przepisów postępowania polegające na:

a) naruszeniu art. 7 oraz art. 77 § 1 k.p.a. w zw. z art. 91 ust. 5 u.s.g. poprzez brak niezbędnego działania w celu zebrania i rozpatrzenia w sposób wyczerpujący całego materiału dowodowego, czego skutkiem jest bezpodstawne i nie poparte żadnym dowodem dowolne ustalenie, że spółka zarządzana przez radnego prowadziła działalność gospodarczą z wykorzystaniem mienia gminy w rozumieniu art. 24f ust. 1 u.s.g.;

3. błąd w ustaleniach faktycznych polegający na:

uznaniu, że działanie radnego polegające na sponsorowaniu przez zarządzaną przez niego spółkę działalności sportowej organizowanej na hali sportowej Gminy zarządzanej przez spółkę gminną wypełnia przesłanki prowadzenia działalności gospodarczej z wykorzystaniem mienia gminy Włoszakowice w sytuacji gdy zasady sponsorowania tej działalności zostały ustalone przez Zarząd Spółki na zasadach jednakowych dla wszystkich.

i wnoszę o:

- 1) uchylenie zaskarżonego rozstrzygnięcia nadzorczego wydanego przez Wojewodę Wielkopolskiego orzekającego nieważność uchwały Nr XVII/151/ 2016 Rady Gminy Włoszakowice z dnia 8 lipca 2016 r. w sprawie niestwierdzenia wygaśnięcia mandatu radnego,
- 2) zasądzenie na rzecz skarżącej zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

UZASADNIENIE

Rozstrzygnięciem nadzorczym z dnia 17 sierpnia 2016 roku Wojewoda Wielkopolski stwierdził nieważność uchwały Rady Gminy Włoszakowice z dnia 8 lipca 2016 r nr XVII/151/2016 w sprawie nie stwierdzania wygaśnięcia mandatu Radnego. Jako podstawę wydania rozstrzygnięcia Wojewoda wskazał naruszenie art. 24f ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym.

Z taką decyzją Wojewody nie zgodziła się Rada Gminy Włoszakowice podejmując w dniu 26 sierpnia 2016 roku Uchwałę nr XIX/161/2016 w sprawie wniesienia skargi na rozstrzygnięcie nadzorcze.

W pierwszej kolejności wnosząc niniejszą skargę należy podnieść, że Wojewoda wydał rozstrzygnięcie nadzorcze w dniu 17 sierpnia 2016 roku, czyli po upływie 30 dni od

dnia doręczenia Uchwały Wojewodzie. Jak podkreśla się w orzecznictwie sądów administracyjnych, wskazany w art. 91 ust. 1 u.s.g. termin jest terminem materialnym, prekluzyjnym. Przepis ten określa bowiem okres, po upływie którego organ nadzoru nie może skorzystać z przysługujących mu kompetencji. Termin ten biegnie od dnia doręczenia uchwały wojewodzie. Jeżeli organ nadzoru w terminie 30 dni od doręczenia uchwały nie stwierdzi jej nieważności, może tego dokonać jedynie sąd administracyjny na skutek wniesienia skargi przez ten organ. Oznacza to, że kompetencja wojewody do wydania rozstrzygnięcia nadzorczego z upływem tego terminu wygasa, co zresztą jednoznacznie wynika z treści art. 93 ust. 1 u.s.g. Tak więc, akt nadzoru stwierdzający nieważność uchwały organu gminy wydany już po tym terminie jest rozstrzygnięciem zapadłym z naruszeniem przepisów o właściwości.

Niezależnie od powyższego skarżący podnosi, że organ dokonał błędnej wykładni art. 24f ust. 1 u.s.g. Wojewoda uznał bowiem, że działanie Radnego wyczerpuje znamiona korzystania z mienia, o którym mowa w przywołanym przepisie, a tym samym Rada nie miała podstaw do podjęcia uchwały w przedmiocie niewygaszenia mandatu radnemu.

W ocenie Rady dokonana wykładnia przepisu ustawy u.s.g. Pozostaje w sprzeczności z aktualnym orzecznictwem. W szczególności należy zwrócić na uwagę, że bezsporne w sprawie pozostaje w świetle zebranego, przez Radę Gminy Włoszakowice materiału dowodowego, że działanie radnego polegało na zawarciu w imieniu zarządzanej przez siebie spółki umowy sponsoringu z spółką komunalną, na podstawie, której to umowy zarządzana spółka wsparła finansowo działalność sekcji sportowych i mażorettek prowadzonych przez spółkę. W ramach tej umowy zdaniem Wojewody doszło do korzystania z mienia na zasadach określonych w art. 24f ust. 1 u.s.g. poprzez zamieszczenie przez spółkę komunalną banera reklamowego spółki zarządzanej przez radnego. Jak wskazują jednak wyjaśnienia i inne dokumenty zgromadzone przez Radę zasady zawierania umów sponsoringu zostały ustalone na jednakowych zasadach dla wszystkich zainteresowanych. Stąd też brak było podstaw do podjęcia odmiennej uchwały przez Radę Gminy Włoszakowice. Stanowisko to poniekąd potwierdza w swym wyroku Naczelny Sąd Administracyjny, zgodnie z którym *„przepis art. 24f ust. 1 u.s.g., przy przyjętej wykładni jego zastosowania, nie operuje niedającym się uzasadnić rygoryzmem, albowiem w takim zakresie, w jakim nie da się skutku w postaci wygaszenia mandatu uzasadnić celem regulacji, przepis wylacza spod zakazu korzystanie przez radnego z mienia gminnego na zasadach pełnej powszechności. W tym*

znaczeniu analizowane przepisy normujące wygaszanie mandatu radnego nie mają charakteru bezwzględnego, albowiem służą zapobieżeniu jedynie takiej sytuacji, w której występuje rzeczywiste zagrożenie angażowania się radnego w sytuacje mogące poddawać w wątpliwość autorytet konstytucyjnych organów Państwa oraz osłabiać zaufanie wyborców i opinii publicznej do ich prawidłowego funkcjonowania.” (Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 18 lutego 2016 r. II OSK 2759/15)

Wojewoda nie pofatygował się o dokonanie wykładni celowościowej wspomnianego przepisu art 24f ust. 1 u.s.g., tymczasem jak podkreśla Naczelny Sąd Administracyjny „z wykładni celowościowej art. 24f ust. 1 u.s.g. wynika, iż o prowadzeniu przez radnego działalności gospodarczej z wykorzystaniem mienia komunalnego gminy można mówić wtedy, gdy radny korzysta z mienia gminnego na uprzywilejowanych zasadach, wykorzystując swoją pozycję w gminie.” (Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 2 grudnia 2015 r. II OSK 2727/15).

Co istotne z materiału zgromadzonego w sprawie wynika, że na hali sportowej zamontowane są banery identyfikujące darczyńców, sponsorów działalności sportowej i kulturalnej, w tym firma Ogrofol sp.z o.o., która jest traktowana na równi z pozostałymi sponsorami. Wyjaśnienia tej treści złożył Prezes spółki komunalnej, której działalność w zakresie prowadzenia sekcji piłki ręcznej, orkiestry dętej i mažorettek była przedmiotem sponsoringu spółki zarządzanej przez radnego.

W ocenie Rady wyjaśnienia te pozwalają stwierdzić, że w wyniku sponsorowania przez spółkę zarządzaną przez Radnego nie doszło do wykorzystania mienia Gminy z naruszeniem art. 24f ust. 1 u.s.g. O naruszeniu ww. zakazu można by mówić dopiero wówczas gdy korzystanie z mienia odbiegałoby od zasad ustalonych dla wszystkich chętnych do sponsorowania działalności spółki. W szczególności gdyby spółka radnego korzystała z mienia na warunkach uprzywilejowanych. Rada nie znalazła jednak podstaw do tego by uznać, że do takiego uprzywilejowanego korzystania z mienia gminy doszło.

Radny nie miał również możliwości wpływania w związku z pełnioną funkcją w Radzie Gminy Włoszakowice na cennik czy ustalone przez zarząd spółki warunki sponsoringu, skoro zgodnie z przepisami ustawy o gospodarce komunalnej uprawnienia zgromadzenia wspólników wykonuje wobec spółki Wójt a nie Rada.

Wskazać należy również na akcentowany w orzecznictwie sądów administracyjnych nakaz dokonywania prokonstytucyjnej wykładni artykułu 24f ust. 1 u.s.g., w szczególności mając na względzie konstytucyjną zasadę proporcjonalności (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 20 grudnia 2012r. w sprawie II OSK 2818/12). W późniejszym orzecznictwie Naczelny Sąd Administracyjny rozwinął tę myśl wskazując, że „prokonstytucyjna wykładnia art. 24f ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym w związku z art. 190 ust. 1 pkt 2a Ordynacji wyborczej do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw prowadzi do wniosku, że stwierdzenie wygaśnięcia mandatu radnego, z tego powodu, iż naruszył zakaz łączenia mandatu radnego z prowadzeniem działalności gospodarczej z wykorzystaniem mienia komunalnego gminy, w której uzyskał mandat, wymaga ustalenia i rozważenia okoliczności dotyczących naruszenia tego zakazu z uwagi na cel wprowadzenia tego zakazu, którym jest ograniczenie korupcji i wykorzystywania stanowisk publicznych dla własnych, prywatnych celów.” (wyrok NSA z dnia 1 października 2013 roku w sprawie II OSK 2255/13). Z kolei w wyroku z dnia 25 października 2012r. w sprawie II OSK 2357/12 wskazał, że przepisy art. 24f u.s.g. należy również widzieć w aspekcie ograniczenia praw i wolności chronionych konstytucyjnie - nie można ich stosować w drodze wykładni rozszerzającej w każdym nie do końca wyjaśnionym przypadku, aby nie doprowadzić do sytuacji, kiedy radnymi będą mogli być jedynie emeryci, renciści i bezrobotni, co by stanowiło wypaczenie ratio legis tych przepisów.

Zważywszy na powyższe nie można więc uznać, że istnieją dostateczne podstawy do uznania, że radny naruszył ustawowy zakaz łączenia mandatu radnego z wykonywaniem określonych w odrębnych przepisach działalności, a tym samym zastosowanie art. 383 § 1 pkt 5 w zw. z § 2 ustawy Kodeks wyborczy w niniejszej sprawie.

Niemniej, sam fakt prowadzenia przez Radę postępowania, zainicjowanego przez Wojewodę, w przedmiocie stwierdzenia wygaszenia mandatu radnego, w toku którego Rada ustaliła, że brak jest przesłanek do stwierdzenia wygaszenia mandatu radnego obliguje Radę do podjęcia uchwały w przedmiocie niestwierdzenia wygaszenia mandatu radnego. Podstawę podjęcia uchwały w ocenie skarżącego stanowi art. 383 § 2 kodeksu wyborczego. W orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego zaakceptowano taką możliwość, już dawno jeszcze przed wejściem w życie ustawy Kodeks wyborczy. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 21 grudnia 2007 r. w sprawie II OSK 1593/07 uznał, że rada gminy jest uprawniona do podjęcia uchwały w której stwierdzi, że mandat nie wygasł

jeżeli uważa, że brak jest podstaw do stwierdzenia wygaszenia mandatu radnego. Dodatkowo NSA w przywołanym wyroku podniósł, że brak jest podstaw do unieważnienia takiej uchwały.

Na uwagę zasługuje również stanowisko zawarte w wyroku z dnia 19 listopada 2007 r. WSA w Krakowie, że ocena, czy prowadzona przez radnego działalność stanowi przesłankę stwierdzenia wygaśnięcia jego mandatu, powinna zostać wyrażona w formie uchwały. Przepis o podjęciu uchwały nie może być rozumiany tak wąsko, by była dopuszczalna wyłącznie uchwała, która stwierdza wygaśnięcie mandatu. Taka uchwała musi być wynikiem oceny całości informacji zgromadzonych w sprawie i odzwierciedlać stanowisko organu działającego w sprawie, a następnie podejmującego uchwałę. Efektem takiego badania może być uchwała stwierdzająca wygaśnięcie mandatu albo brak wygaśnięcia.

Tym samym Wojewoda nie jest uprawniony do stwierdzenia nieważności uchwały rady gminy podjętej na podstawie art. 383 § 2 kodeksy wyborczego w oparciu o przepis art. 91 ust. 1 u.s.g. a jego działania powinny być prowadzone na podstawie art. 98a u.s.g.

Nie bez znaczenia dla oceny podjęcia rozstrzygnięcia nadzorczego w niniejszej sprawie z rażącym naruszeniem prawa jest naruszenie przez Wojewodę art. 7 oraz art. 77 § 1 k.p.a. w zw. z art. 91 ust. 5 u.s.g. poprzez brak niezbędnego działania w celu zebrania i rozpatrzenia w sposób wyczerpujący całego materiału dowodowego. W szczególności, co wynika z uzasadnienia, Wojewoda nie ustalił jaki stosunek łączył Radnego z gminą, choć istnienie stosunku prawnego łączącego go z gminą (a w zasadzie jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego badaniu powinno podlegać istnienie stosunku prawnego ze spółką komunalną, która była podmiotem sponsorowanym) może mieć istotne znaczenie dla ustalenia czy korzystanie z mienia odbywało się na zasadzie powszechności, czy na warunkach jednakowych dla wszystkich, czy też uprzywilejowanych.

Mając powyższe na uwadze wniesienie niniejszej skargi jest w pełni zasadne i konieczne.

mgr Stanisław Wądroga

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Poznaniu, ul. Ratajczaka 10/12
WYDZIAŁ II tel. 061-85-66-741
061-85-66-745

Dnia 27 października 2016 r.
Sygn. akt II SA/Po 821/16

W odpowiedzi należy podać
sygnaturę akt Sądu

URZĄD GMINY
WŁOSZAKOWICE

Wpłynęło 31. PAŹ. 2016 dnia

L.dz. 0546 zał. 1

Gmina Włoszakowice repr. przez Wójta
Urząd Gminy Włoszakowice
ul. Kurpińskiego 29
64-140 WŁOSZAKOWICE

DORĘCZENIE ODPOWIEDZI NA SKARGĘ

W wykonaniu zarządzenia z dnia 25 października 2016 r. sekretariat
Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego doręcza jako stronie skarżącej odpis
odpowiedzi na skargę z dnia 20 października 2016 r.

Sekretarz

Mariola Kaczmarek
M. Kaczmarek
dow.

POUCZENIE

Strona ma obowiązek zawiadomić Sąd o każdej zmianie swojego adresu.
W razie zaniedbania tego obowiązku pisma wysłane pod dotychczasowym adresem
pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia, chyba że nowy adres jest
Sądowi znany (art. 70 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu
przed sądami administracyjnymi; tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 718).

WOJEWODA WIELKOPOLSKI

KN-I.4131.1.303.2016.21

Poznań, 20 października 2016 r.

**URZĄD GMINY
WŁOSZAKOWICE**

Wpłynęło **31. PAŹ. 2016** dnia

L.dz. 6946 zał.

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Poznaniu
ul. Ratajczaka 10/12
61-815 Poznań**

*Skarżąca: Gmina Włoszakowice
Rada Gminy Włoszakowice
ul. Kurpińskiego 29
64-140 Włoszakowice*

*Organ: Wojewoda Wielkopolski
Al. Niepodległości 16/18
61-713 Poznań
reprezentowany przez
radcę prawnego
Michała Świtka*

Odpowiedź na skargę

Na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 718 ze zm.) w oparciu o załączone pełnomocnictwo **przekazuję skargę** Gminy Włoszakowice z 15 września 2016 r. znak: BOOG.0750.5.2016 na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Wielkopolskiego z dnia 17 sierpnia 2016 r. znak: KN-I.4131.1.303.2016.21 orzekające nieważność uchwały Nr XVII/151/2016 Rady Gminy Włoszakowice z dnia 8 lipca 2016 r. w sprawie niestwierdzenia wygaśnięcia mandatu radnego i **wnoszę o:**

- 1) oddalenie skargi,
- 2) zasądzenie kosztów według norm przepisanych.

Uzasadnienie

Uchwałą z dnia 8 lipca 2016 r. Nr XVII/151/2016 Rada Gminy Włoszakowice nie stwierdziła wygaśnięcia mandatu radnego (dalej zwana: „uchwałą”). Uchwała została podjęta na podstawie art. 383 § 1 pkt.5, § 2, § 3 i 4 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy

(Dz. U. z 2011 r. Nr 21, poz. 112 ze zm.) w zw. z art. 24 f ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446, dalej zwanej: u.s.g.). Uchwałę doręczono Wojewodzie Wielkopolskiemu 18 lipca 2016 r.

Odnosząc się do zarzutów zawartych w treści skargi z 15 września 2016 r. (wpływ do Wielkopolskiego Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu 20 września br.) podnoszę, co następuje:

Zgodnie z art. 90 ust.1 zdanie pierwsze: **wójt** obowiązany jest do przedłożenia wojewodzie uchwał rady gminy w ciągu 7 dni od dnia ich podjęcia. Dostarczenie kompletnych uchwał przez upoważniony organ wojewodzie, rozpoczyna 30 dniowy bieg terminu na ewentualne stwierdzenie nieważności uchwały rozstrzygnięciem nadzorczym. Kompletnie uchwały o nr XVII/151/2016 w sprawie niestwierdzenia wygaśnięcia mandatu radnego oraz nr XVII/152/2016 w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia mandatu radnego wraz z uzasadnieniami i pakietem pozostałych uchwał XVII Sesji Rady Gminy Włoszakowice wpłynęły do Wielkopolskiego Urzędu Wojewódzkiego 18 lipca 2016 r. Uchwały zostały przekazane na podstawie pisma Wójta Gminy Włoszakowice z 14 lipca 2016 r. znak: BOOG.0711.38.2016. i podlegały nadzorowi Wojewody. W stosunku do trzech uchwał z ww. sesji Wojewoda Wielkopolski wydał rozstrzygnięcia nadzorcze.

Odnosnie do podnoszonych przez Skarżącą zarzutów niewłaściwego zastosowania przepisów i wskazywania, że „Wojewoda nie jest uprawniony do stwierdzenia nieważności uchwały rady gminy podjętej na podstawie art. 383 § 2 kodeksu wyborczego w oparciu o przepis art. 91 ust 1. u.s.g. a jego działania powinny być prowadzone na podstawie art. 98a u.s.g.” wyjaśniam, że Wojewodzie nie przysługuje prawo wydania zarządzenia zastępczego, jeżeli rada gminy podejmie uchwałę odmawiającą stwierdzenia wygaśnięcia mandatu radnego prowadzącego zakazaną działalność gospodarczą. W takiej bowiem sytuacji organ nadzoru powinien podjąć działania zmierzające do unieważnienia uchwały (w trybie nadzoru) jako niezgodnej z obowiązującym prawem. Stanowisko takie zajmuje również B. Dolnicki, wskazując, że: „Fakt, iż rada podjęła uchwałę niezgodną z wolą wojewody, nie jest podstawą do wydania (...) zarządzenia zastępczego. Podobny pogląd prezentują A. Szewc, P. Chmielnicki i W. Kisiel” (vide: str. 532, Komentarz do ustawy o samorządzie gminnym, redakcja naukowa Bogdan Dolnicki, wyd. Wolters Kluwer, Warszawa 2016).

Należy zauważyć, że w sprawie ww. uchwał z XVII Sesji Rady Gminy Włoszakowice organ nadzoru **nie wzywał** rady do podjęcia odpowiedniego aktu w terminie 30 dni (art. 98a ust. 1 in fine u.s.g.). Dopiero po takim wezwaniu i ewentualnym niepodjęciu uchwały pozbawiającej mandatu radnego, możliwe byłoby wydanie zarządzenia zastępczego.

Zastrzeżenia organu nadzoru budzi zastosowana przez radę gminy wykładnia art. 24 f u.s.g. Umieszczenie reklamy reprezentowanej przez radnego Spółki, na hali sportowej stanowiącej własność gminy, niejako w zamian za sponsoring spółki zarządzanej przez radnego (vide: strona 5 skargi Skarżącej oraz uzasadnienie do Uchwały) stanowi naruszenie zakazu z art. 24 f ust 1 u.s.g. z przyczyn podniesionych w rozstrzygnięciu nadzorczym 17 sierpnia 2016 r.

Zarzut Skarżącej jakoby „Wojewoda nie pofatygował się o dokonanie wykładni celowościowej wspomnianego przepisu art. 24 f ust. 1 u.s.g., tymczasem (...) >>z wykładni celowościowej art. 24 f ust. 1 u.s.g. wynika, iż o prowadzeniu przez radnego działalności gospodarczej z wykorzystaniem mienia komunalnego gminy można mówić wtedy, gdy radny korzysta z mienia gminnego na uprzywilejowanych zasadach, wykorzystując swoją pozycję w gminie<<” pozostaje zastanawiający w kontekście podjęcia na tej samej sesji oprócz uchwały nr XVII/151/2016 również uchwały nr XVII/152/2016. Obie uchwały dotyczyły wykorzystywania mienia komunalnego przez dwóch różnych radnych. Wykładnia przepisów dokonywana przez organ stanowiący

w stosunku do jednego z nich oparta była na restrykcyjnym zastosowaniu przepisów prawa bez powoływania się na wykładnię celowościową i braku wnikliwego zbadania materiału dowodowego, co w efekcie doprowadziło do podjęcia uchwały pozbawiającej mandatu radnego. Natomiast co do uchwały dotyczącej zamieszczenia reklamy na hali sportowej przez drugiego radnego ta sama Rada Gminy Włoszakowice postanowiła wykorzystać „liberalne” podejście (powołując się właśnie na wykładnię celowościową), które skutkowało przyjęciem stanowiska uznającego, że na hali sportowej nie zawieszono reklamy, która stanowi formę promocji Spółki „Ogrofol” kształtując jej pozytywny wizerunek (co stanowi wykorzystywanie przez radnego mienia komunalnego), a tylko „baner informujący” umieszczony w zamian za „działanie radnego polegające na zawarciu w imieniu zarządzanej przez siebie spółki umowy sponsoringu ze spółką komunalną na podstawie, której to umowy zarządzana spółka wsparła finansowo działalność sekcji sportowych i mažorettek (...)”.

Reasumując Wojewoda Wielkopolski stoi na stanowisku, że kwestionowana Uchwała Rady Gminy Włoszakowice rażąco naruszała prawo, zatem zasadne było wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego, eliminującego niniejszy akt z obrotu prawnego.

RADCA PRAWNY

PŁ-4176

Michał Świtek

Załączniki:

- 1) Odpis odpowiedzi na Skargę,
- 2) Pełnomocnictwo,
- 3) Skarga wraz z kompletem przesłanych dokumentów,
- 4) Oryginał uchwały wraz z pismem przewodnim organu wykonawczego gminy,
- 5) Oryginał rozstrzygnięcia nadzorczego wraz ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru,
- 6) Oryginał zawiadomienia o wszczęciu postępowania nadzorczego,
- 7) Kserokopia pisma z 19 maja 2016 r. wraz z załącznikami mieszkańca gm. Włoszakowice,
- 8) Kserokopia pisma Wojewody Wielkopolskiego z 3 czerwca 2016 r.